

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 574/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђидић адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за путеве „Крушевацпут“ са седиштем у Крушевцу, ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Крушевцу и Привредног суда у Краљеву, у седници већа одржаној 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Тужбом поднетом Основном суду у Крушевцу 16.08.2017. године, тужилац је тражио да се обавезе тужени да му на име неисплаћеног регреса, неисплаћене разлике накнаде трошкова за топли оброк и неисплаћене разлике у заради, исплати укупан износ од 611.030,00 динарaса припадајућом законском затезном каматом на сваки појединачни износ, као и припадајуће доприносе за разлику у неисплаћеној заради, за период од 01.08.2014. године до 31.07.2017. године, надлежним фондовима за пензијско и инвалидско осигурање и здравствено осигурање, те доприносе за случај незапослености надлежном фонду за осигурање запослених.

Основни суд у Крушевцу се решењем П1 137/20 од 25.05.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се по правноснажности решења спис достави Привредном суду у Краљеву, као стварно надлежном суду.

Својим актом П 345/2020 од 23.10.2020. године Привредни суд у Краљеву није прихватио своју стварну надлежност и списе предмета доставио је Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова различите врсте.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18, 18/20 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао, да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизација, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа, који су покренути пре отварања стечаја (став 4.).

Према члану 22. став 1. истог закона основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан други суд.

Одредбом члана 73. став 4. Закона о стечају прописано је да правне последице отварања стечајног поступка не наступају у случају истовременог отварања и обуставе стечајног поступка према унапред припремљеном плану реорганизације.

Одредбом члана 160. став 3. Закона о стечају прописано је да ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија ће решењем истовремено отворити стечајни поступак, потврдити усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставити стечајни поступак.

Решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/2014 од 29.04.2014. године над туженим је отворен стечајни поступак, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације од 28.01.2014. године, измењеног 21.02.2014. године и 19.03.2014. године и обустављен стечајни поступак над туженим као стечајним дужником. Решење је постало правноснажно 06.08.2014. године.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 25. Закона о уређењу судова за поступање Привредног суда у Краљеву у овој правној ствари, јер се ради о спору између физичког и правног лица, против ког је обустављен поступак стечаја због усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, у ком случају нису ни наступиле последице отварања стечајног поступка, док је предмет спора исплата новчаних потраживања из радног односа, која нису обухваћена унапред припремљеним планом реорганизације, што не представља спор поводом реорганизације и стечаја, због чега је за суђење у овој правној ствари надлежан Основни суд у Крушевцу.

Постојање унапред припремљеног плана реорганизације туженог и његове измене не утичу на овај спор, имајући у виду одредбу члана 73. став 4. Закона о стечају, по којој правне последице отварања стечајног поступка не наступају у случају истовременог отварања и обуставе стечајног поступка према унапред припремљеном плану реорганизације.

На основу члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић